

■ † Κυριακὴ τῶν Βαΐων

«...Ἀλλὰ σταυρώνουμε τὸν Κύριο μέσα μας»*

Ἀπόστολος

(Φιλιπ. δ' 4-9)

Ἀδελφοί, χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· **πάλιν** ἐρῶ, χαίρετε. **Τ**ὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις. **Ὁ** Κύριος ἐγγύς. **Μ**ηδὲν μεριμνᾶτε, ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωρίζεσθω πρὸς τὸν Θεόν. **Κ**αὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **Τ**ὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλή, ὅσα εὐφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε· **ἀ** καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἠκούσατε καὶ εἶδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε· **καὶ** ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.

Εὐαγγέλιον

(Ἰωάν. ιβ' 1-18)

Πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. **Ἐ**ποίησαν οὖν Αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει· **ὁ** δὲ Λάζαρος εἷς ἦν τῶν ἀνακειμένων σὺν Αὐτῷ. **Ἡ** οὖν Μαρία, λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, ἤλειψε τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐξέμαξε ταῖς θριξίν αὐτῆς τοὺς πόδας Αὐτοῦ· **ἡ** δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὁσμῆς τοῦ μύρου. **Λ**έγει οὖν εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων Αὐτὸν παραδιδόναι· **Δ**ιὰ τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων καὶ ἐδόθη πτωχοῖς; **Εἶ**πε δὲ τοῦτο οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτῃς ἦν, καὶ τὸ

γλωσσόκομον εἶχε καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. **Εἶ**πεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· **Ἄ**φες αὐτήν, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ Μου τετήρηκεν αὐτό· **τ**οὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, Ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. **Ἐ**γὼ οὖν ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστὶ, καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. **Ε**βουλευσάντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν, ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπῆγον τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν. **Τ**ῇ ἐπαύριον ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἐορτήν, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔλαβον τὰ βαῖα τῶν φοινίκων καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν Αὐτῷ, καὶ ἔκραζον· **Ῥ**ωσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. **Ε**ὐρὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνάριον ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό, καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον· **Μ**ὴ φοβοῦ, θύγατερ Σιών· **ἰ**δοὺ ὁ Βασιλεὺς σου ἔρχεται καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου. **Τ**αῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ Αὐτοῦ τὸ πρῶτον, ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' Αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν Αὐτῷ. **Ἐ**μαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' Αὐτοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. **Δ**ιὰ τοῦτο καὶ ὑπῆντησεν Αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσαν τοῦτο Αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον.

Ποιός δὲν συνάντησε τὸν Κύριο ὅταν εἰσῆλθε θριαμβευτικὰ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ὡς Βασιλεὺς; **Κ**αὶ ποιός δὲν ἀνεφώνησε: «**Ῥ**ωσαννά τῷ υἱῷ Δαβὶδ!» (Ματθ. κα' 15);

Πέρασαν ὅμως μόλις τέσσερις ἡμέρες καὶ τὸ ἴδιο αὐτὸ πλῆθος ἔκραζε μετὰ τὴν ἴδια γλῶσσα: «**σ**ταύρωσον, σταύρωσον Αὐτόν!» (Ιωάν. ιθ' 6).

Πόσο φοβερὴ ἀλλαγὴ!

Γιατί ὅμως νὰ νιώσουμε κατὰπληξι; **Δ**ὲν κάνουμε καὶ ἐμεῖς τὸ ἴδιο, ὅταν μεταλαμβάνουμε τὸ τίμιο Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ

Κυρίου καὶ φεύγουμε ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία προτοῦ τὰ ξεχάσουμε ὅλα –τόσο τὸν σεβασμό μας ὅσο καὶ τὴν εὐχαριστία μας γιὰ τὸ Ἔλεος τοῦ Θεοῦ πρὸς ἐμᾶς;

Παραδινόμαστε ὅπως καὶ πρὶν σὲ αὐτάρεσκες πράξεις,

μικρὲς στὴν ἀρχή, μεγαλύτερες μετὰ, ἴσως καὶ προτοῦ περά-
σουν τέσσερις ἡμέρες, ἂν καὶ τώρα δὲν φωνάζουμε «σταύρω-
σον Αὐτόν», ἀλλὰ σταυρώνουμε τὸν Κύριο μέσα μας.

Ὁ Κύριος τὰ βλέπει ὅλα αὐτὰ καὶ ὑπομένει!

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ Σου, Κύριε!

(*) Ὁσίον Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλείστου, «Ὁ σωπτικὸς χώρος τῆς Ἐκ-
κλησίας», τόμος Α΄, σελ. 122-123, ἐκδόσεις Πέτρου Μπότση, Ἀθήνα 2019.

● Ἐπιμέλ. ἡμετ.